

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Olvasunk... és gondolkozunk „Az idén nem...”

Az ember nem unatkozhat! Bizony nem engedi meg a sodrás! Nincs lazítás, minden mai lépéssel egy újabb meglepetés is jár. Az új projektek személyes krízisekkel és idegösszeroppanásokkal kell megküzdenek!

2012-ben is így alakultak a dolgok. Nem megy semmi könnyen, de még véletlenül sem! Botladozással, átigazodásokkal és egy állandósodott izgalom keretében kell dolgoznunk, még akkor is, ha a lelkesedés, a felkészültség és a munkaöröm azért még szilárdan a helyükön vannak. Az emberek többsége fáradt, le van törve, közömbös, és a felületesség veszélyes szakadéka szélén szédeleg. A mai életkörülmény pedig egyáltalán nem segít hozzá a helyzetek gördülékeny fejlődéséhez. Megváltozott minden elképzelhető szituáció. Egyre nagyobb a csodálkozásom... ilyen még sosem fordult elő velem! Vagyis nem ennyire feltűnő mértékben. Hogy egy egyszerű példát hozzak fel, azt mondanám, hogy egy jól becsomagolt struktúra voltunk eddig, amelyen jelen pillanatban minden kötés, csomó, csavar meglazult... Magyar közösségünk álmos, nyújtózkodik s azt próbálgatja, hogy hogyan lehet kisebb erőfeszítéssel, kevesebb vállalkozással mégis továbbműködtetni a struktúráját... Ismét, persze hullámszerűen, sziesztára kész...

Ámde ez másképp jelentkezik, mint amit eddig már átéltem. Nem politikai látáskörök-rögeszmék ütközése, nem öntudatlanság, nem lustaság, nem vihar előtti csend. Nem. Most teljesen más. Lehet, hogy túl szorosra húztuk a kötéseket? Levegőhiányt okoztunk? Mi van? Eddig ahhoz voltam hozzászokva, hogy (habár meg kellett harcolni érte) minden újabb terv vagy koloniális teljesítmény bátor lelkesedést ébresztett fel mindenkiben (ki-kít a maga helyén találva). *Az idén nem...* A látszólag egymástól elszigetelt esetek hasonlóan reagálnak. Az öreg, a középkorú, a fiatal, a tag, a vezető...

Halványszürkés árnyalatokban fürdik a kedv. Semleges elhatárolódásokként kedvesen vallják, hogy: *az idén nem...*

Mit jelenthet pontosan ez a rövidke kifejezés? Hogy tavaly *igen* volt, és jövőre ismét *igen* lesz? Ilyenben egyáltalán nem hiszek! Kérdem akkor: mit tegyünk *az idén*nel? Hiszen az idén is „vagyunk”! Az idén is meg kell legyen az, ami mindig volt. Nem rapliszerűen, hanem hagyományosra! Mert szükségünk van rá! - Gondolodom, és elképzelem, miként kezdem el én is kedvesen visszakötni, kicsit szorosabban, a masnikat, a csomókat. Struktúránk három-négy mozaikja remeg puhán. Látom. Csomagolok. Embercsoportot. Magyarokat. Hogy szépen, tisztességesen legyen az, ami kell legyen.

Az októberi mozaikok szele érinti meg először arcomat. Tiszteletadásra készülök

Havi „HUFImondát”:

„Ne félj, ne szégyelld szeretni a hazát! Ma a világpolgárság a divat, de te ne hódolj e divatnak. Inkább légy „vad magyar”, mint „szelíd hazafi”. Mennél jobban szaporodnak a szelíd hazafiak, annál inkább lesz szükség a vad magyarokra.”
(Benedek Elek)

- toborzom embereimet. Nehéz. *Az idén nem...* suttogják lágyan egyesek.

De igen! Az idén is! Morzsolgatom a kiválasztott szövegek tartalmát. Azonnal érzem, ki-kí szájába kell helyeznem őket, hogy átsuhanjanak a nézőtér felé. Mindig csodáltam (s továbbra is csodálni fogom) azokat, akik elveiket bátorsággal s a legszörnyűbb fizikai kínzások ellenére is meg tudták védeni. Hiszen nekik kell hálát adnunk többek között azért, hogy egy reményteljesebb magyarságot elismerő öntudatban nőhettünk fel, a legteljesebb, bár elszigetelt, szabadságban! A tiszteletadás a minimum, amit innen tehetünk. El kell újból magyarázni, hogy miért? - Szívesen!

Hasonlóképpen elevenedik fel előttem a szeretett cserkészbálunk ránkmaradt üzenete, a jövőbe néző feladatok könyvébe rögzített fontos fejezete. Nagyon

szép bált készítünk mindnyájatoknak! Felkérhetlek, hogy segíts? *Az idén nem...* Felkérhetlek, hogy táncolj? *Az idén nem...* és látom mindnyájunkat, mint akik távcsővel nézik a tenger hullámzó közepéből a sárgahomokos-pálmafás partot. Látom, milyen kevesen vagyunk (ez nem új, már évtizedek óta kevesen vagyunk) és elgondolkodom: mert azt hiszem, hogy csak abban az esetben érhető a lelkesedésihiány, ha nincsenek eredmények.

Emberek! Évtizedek óta csak sikeres, méltó, óriási eredményeket érünk el, a magyar világ felfigyelt ránk! Mi változott? A világ körülöttünk? Tudjuk! De ez semmi ahhoz képest, amit sok magyar átélt, ez semmi ahhoz képest, amit szenvedett a szabadságharcos, az asszony, akinek szeme előtt élt meg férjét-fiát, a családot, amelyet örökre szétválasztott a trianoni borzalomhatár, a magyar, akitől eltiltották anyanyelvét, a száműzött, aki elvesztette mindenét és újra kellett kezdenie a vadidegenben... Ezekből a hősköböl lettünk mi olyannak, amilyenek vagyunk, s tettük s kell tegyük azt, amit teszünk ahhoz, hogy a szétszakított magyarság lábönálljon, és ne szűnjön meg e szétदारabolásban sem!

Nem úgy van velünk, mint az asztalos, akinek felégették az erdőjét: mi tele vagyunk fával, bokorral, rüggyel! Nehogy beletörődjünk, nehogy megpihenjünk abban a tudatban, hogy „valaki biztos megcsinálja”! Te kell megcsinálnod azt, amit rád rótt az Isten!

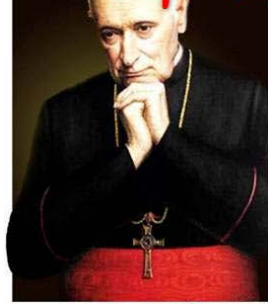
„Kimondhatatlan jól van, ami van. Minden tetőről látni a napot.”

Pilinszky János (1921-1981) költő.

**Az idén is!
Jövőre is, rendületlenül!
Érted, s magunkért.
Mindnyájunkért.**

Zólyomi Kati

BÍBORPIROS

Mondj egy dalt azokért
akik nincsenek itt...

1956-2012

Megemlékezés
a Hungáriában!
Ne hiányozz!

Október 21. 18.30 órakor!

A Hungária I. emeletén található a volt MIK néptánc és tornaterem: egy kandallós, kellemes, szép nagytükrös helyiség. Ez adja meg azt a lehetőséget, hogy szükségünk és ihletünk igényére százszor is átváltozzon! Hol zsvajvos cserkészbeszámolóra, hol ridegebb közgyűlésre alkalmas, vacsorák elfogyasztására, színdarabok-éledások-kórus gyakorlására. Falai évtizedek óta sorsrajzoló hangokat tárolnak.

Három évvel ezelőtt az Első Irodalmi Kávéház szervezői és lelkes vendégei tömtek meg a helyiséget. Újdonság! Különlegesség! Menjünk! Azóta hagyományosanodott e rendezvényünk is. Írtó érdekes megfigyelni a lelkiületét, azt, hogy mennyire kellemes meghallgatni az önként jelentkező előadók hangját. Mert vegyítve lépnek fel a beidegzettebb előadóművészek a kedves, merész, mindennapi „kezdővel”. Ez annyira lélekemelő, megosztott, bensőséges tanútétel!

A legújabb kiadás (augusztus 26-án) természetesen más volt, mint az előzők. Ott voltak a „mindenkoriak”, de újabbak is betársultak.

A terem kékes fényben tündökölt. 2012-ben szerelmes versek hangzottak el... meglepően különböző korszakokhoz tartozó költők szavai által. Ki nem szereti a szép

magyar verseket? Van-e olyan, aki nem hallgatná meg ezerszer is a „Merengőhöz” írt mondatokat? Aki nem ismeri fel saját érzéseit mások szépen leírt szavaiban? Aki nem figyel fel ismeretlenebb, de tehetséges magyar költők verseire?

A „szerelem” szó nagyon is hozzáfűződik a vers közzismert fogalmához. Voltak megrázó csendek, fellobbanó kacagások, spontán tapsok, diszkrét könnyek is. Ez bontakozott ki a kávéház alatt! A hangosítás megfelelően sikerült, nem rontotta el az intim hangulatot. Nagyon élveztem (nem csak én).

Nagyon örülök annak, hogy többen alkotnak körülöttem! Így hát hálás köszönetem Julónak (Blahóné Honfi Júlia) és Borinak (Balogh-Kovácsné Kiss Borbála) azért, hogy összehívták az idei Kávéházat, és így megörökítene számunkra egy szép szokást: a

versmondást! Lélekemelő és szép! Nem volt igény sem díszre, sem különleges bemutatkozásra. Rövid, velős, elmulasztathatlan volt! Ezentúl ez *is* van! Az idén nem egy nem megszokott vers-versrészlet hangzott el: Gyóni Géza, Bródy János, Gál János, Károlyi Ami, Lehár Ferenc (ének!), Pilinszky János, Szabó Lőrinc, Vér Andor, Tóth Árpád poézisa... Volt élő muzsika is (Benkőné Sorbello Carolina, Kerekes Miki, Lajtaváry Richárd és Bonapartian Edi), vetített vers (Honfi Kriszti), ízletes harapnivaló (ZIK ösztöndíjbizottság), és sok-sok hála, de még több öröm! Ezt elmulasztottad? Gyere el jövőre, az ötödikre!

Zólyomi Kati

Nem csak a régi idők voltak szépek, ugyanis nem azért tekintjük szebbeknek, mert régen voltak, hanem azért, mert a jelent is szebbé szeretnénk tenni. Hiszen néhány évtized múlva a mai napokra tekintünk majd nosztalgikusan vissza - azokra, amelyeket ma még kevésbé látunk szépnek. (ZK)

Mindnyájunk továbbélő hagyománya
54. Cserkészbál 2012

November 10.-én, 20.30-kor
a Hungária Nagyteremben,
Pje. Juncal 4250 Olivos

XI. Dél-amerikai Magyar Néptánc Találkozó

Beszámoló:

Kerekes Miki

Az idei találkozó egy különleges ízzel indult el: számunkra a legfontosabb az volt, hogy megrendezése az argentinai magyar közösségre hárult, és tudtuk, hogy legalább 2 évig nem lesz újabb lehetőségünk minden dél-amerikai táncos testvérrel találkozni.

A találkozó előtti pár napon sokan érkeztek meg Buenos Airesbe. Volt olyan köztük, aki kihasználta azt az alkalmat, hogy a várossal ismerkedjen meg, volt, aki igen messziről is eljött, és volt olyan is, aki inkább szerelmi okok miatt jött... Július 20-án már a legtöbb táncos megérkezett a Hungáriába, a „házunkba”: Ausztráliából, Braziliából, Egyesült Államokból, Felvidékről, Magyarországról, Uruguayból és Venezuelából érkeztek barátaink, régi ismerősök. Volt olyan is köztük, aki életében most először találkozhatott ilyen sok magyar fiatalal. Egyik „új” táncos így kiáltott fel: „Nem is hittem volna, hogy ilyen sok fiatal így megmozdítja a magyarság szeretete! Hihetetlen az a testvéri ölelés, amivel mindenki köszönti egymást!”

Ez a legfontosabb célja a találkozásnak. Olyan alkalmat ad a táncosoknak, hogy ismét találkozzanak, olyan hangulatos

körben, ahol más nemzetiségű párral táncolhatsz, vagy torokfájdalomig énekelhetsz, fáradságig kitáncolhatod magadat... Sugárzik mindenkiből a boldogság, hogy ismét együtt lehetünk, a jó hangulat pedig egyszerre mindenkit megfertőz!

Kimondhatatlanul boldogan jelentettem be: „Isten hozott mindenkit! ¡Bienvenidos todos! Bemvidos todos!” Majdnem 150 táncoslábú fiatal nekiindult a kedvelt Dúvó Zenekarunk zenéjére, és több mint 10 napon keresztül meg sem álltunk!

A hagyományos két előadással minden csoport bemutatta, hogy érdemes hétről-hétre gyakorolni a lépéseket, minden táncukat, az éneklést, és ápolni a ruhájukat is. A nézők vihartappsal köszönték meg az előadásokat. Az előadások végén pedig mindnyájan átöleltük egymást, gratuláltunk a táncokért, biztattuk egymást, hogy érdemes volt ennyit várni! A zenekart is külön megtapsoltuk, mert bizony nem gyakori az ilyen alkalom, hogy mindenki koreográfiáját élő zenére táncolja...

*

Az előadások után egyhetes intenzív szimpóziumon vettünk részt, és e hét alatt 2 táncot sajátítottunk el, a Szilágysági és Gömöri táncokat. Érdemes tanárokat meghívni, főleg ilyen méretű tánc táborra, mert így a csoportok többsége 2 új táncal gyarapíthatja a repertoárját.

Külön fontos esemény zajlott a tábor folyamán: NÉPZENE tanítás is volt!!

Még halljuk

a találkozásunk hangját!

A Dúvó zenekar zenészei kitűnő órákat tartottak hegedűsöknek, brácsásoknak, és bőgősöknek. Együtt gyakoroltunk katonaszegi dallamokat, ezeket leírtuk és filmre is felvettük, hogy távollétünkben is tudjunk tovább gyakorolni. Azért hangsúlyozom ki nagyon ezt az adatot, mert Dél-Amerikában először adódott ilyenre alkalom. Ezzel szilárdult az érdekünk, hogy nemcsak táncokat, hanem magát a zenét is tudjuk itt létrehozni.

A szokást követve a szimpózium végén okmányt kapott minden zenész.

Hatévente kerülnek sorra az argentinai magyarok az ilyen találkozó megszerzésére. Sok ember megmozdult, hogy ez sikerrel járjon, és nekik köszönöm a hozzájárulást!

Izgatottan várunk kell még két évet, amikor majd a brazilai magyarokra kerül a sor. Akkor ismét találkozni fogunk mindnyájan!

A Találkozó szervezői nevében:

Kerekes Miki

Hortobágyi Gyöngyvér (tanár):

A 2012 évi XI. Dél-Amerikai Néptánc Találkozó és Szimpózium újra azokat az örömteli érzéseket elevenítette fel bennem, mint 2006-ban, amikor először kaptam meghívást. Példaértékű

mindenki számára az a lelkiismereti kérdés és lelkesedés, amivel ezek a fiatalok több generáción túl is ápolják magyarságukat, és a számomra a legértékesebbet, a kultúránkat. Ehhez természetesen a két évente megtartandó találkozókra meghívott magyarországi szakemberek munkája nagy segítség, de hiába lenne segítség, ha az nem termékeny talajba hullatná magjait.

A nagy színházi előadások megerősítettek abban, hogy több ezer kilométer távolságból is lehet azon az úton haladni, amelyen Magyarországon jár a néptáncmozgalom. A hibákra, ha hibának lehet nevezni azokat a koreográfiai esetlegességeket, amik előfordultak, felhívtuk a figyelmet a szimpózium keretében a szakmai megbeszélésen, és tanácsokkal elláttuk az együttes-vezetőket.

A kurzuson az anyagot közösen alakítottuk ki. Úgy érzem a résztvevők rendkívül élvezték a tánc tanításokat, a módszertani segítséget. Az újdonság az előző szimpóziumokhoz képest, hogy elméleti előadás is színesítette a programot.

Köszönet Minden Szervezőnek, Résztvevőnek, Házigazdának, Vendéglátónak ezért a tartalmas 2 hétért, köszönöm, hogy barátságokkal megtisztelték!

Szi Andrea, Buenos Aires:

A műsor nagyon színvonalas volt és tényleg a gyökerekig hatott. Megható és egyben felemelő érzés volt Veletek ünnepelni! Minden tisztelem a táncosoknak, a csoportoknak, mert hihetetlen energia-befektetésről és mély hitről tettek tanúbizonyságot. Nagyon jó érzés, hogy vannak, akik ápolják a magyar kultúrát és olyan szinten, hogy abból másoknak is erőt tudnak nyújtani.

Bokor Beáta, Budapest, most Buenos Aires:

Tisztelet az esemény szervezőinek, táncosainak! Elmondhatatlan élmény volt, a világ végén, Dél-Amerikában 150 táncoslábú egyszerre látni, amint ropja a magyar népzene. Határok tényleg nincsenek, ha nem akarjuk, hogy legyenek. Én egy kicsit több mint másfél éve Buenos Airesben *expatként*

Ahogy szeptemberi számunkban beigértük, a júliusban megtartott dél-amerikai Néptánc Találkozóra bejött igen számos üzenetből itt közlünk néhányat, kivonatossan:

A szimpóziumon vidám résztvevők egy része

élő, erdélyi származású - egyébként Budapesten élő - egyén vagyok, és elmondhatom, hogy itt, 14.000 km-re az anyaországtól borsódzó háttal magyarabbnak éreztem magam, mint otthon sokszor. Nincsenek szavak, amivel kifejezhető a befektetett munkátok és az a zseret, amivel nyelvünket, kultúránkat ápoljátok. Köszönöm nektek ezt az életre szóló élményt. A mércét magatoknak is magasra tettétek, ami azt jelenti, hogy nincs veszve semmi: a 4. latin-amerikai magyar generáció is tudni fogja majd, hogy honnan fúj a szél!

UMO - Uruguayi Magyar Otthon, Rettich Zsuzsanna, titkárnő:

Azoknak az uruguayiaknak, akik a Tündérkerttel mentünk, nagyon nagy élményt jelentett, hogy a Fesztiválon újra láttuk a sok régi barátot, ismerőst. Azoknak a gyerekeknek a szülei, akik most voltak először ilyen találkozóon, szintén örültek, hogy a gyerekek nagyon jó, színvonalas színházban képviselhették a magyar kultúrát. Boldoggá tette őket, hogy gyerekeik jól érezték magukat.

Gratulálunk a szervezőknek, köszönjük a fiatalok munkáját. Reméljük, hogy a jövőben is folytatódnak majd ezek a Fesztiválok, amelyek összekötve a dél-amerikai magyar fiatalokat - és a már nem is olyan fiatalokat - olyan sokat segítenek a magyar kultúra fenntartásában.

Lomniczy Mátyás, Buenos Aires:

Nem akarom elhalasztani az alkalmat, hogy röviden, őszintén és szívből GRATULÁLJAK mindazért, ami az elmúlt hetekben kedves kolóniánkban hála nektek történt.

Tapasztalatból tudom, mennyi munkával, nehézséggel, fáradsággal, izgalommal, személyes anyagi- és időbeli erőfeszítéssel jár mindez! De a jutalom annál nagyobb: mennyi élmény, megihatottság, vidámság, barátság, mulatság, tanulás, kiállás, magyar öntudat növelése! Lehetetlen összefoglalni!

Én személyesen mind ezeket tapasztaltam az elmúlt napokban. És az az érzésem - és remélem -, hogy nagy fáradságokat ellenére nektek is hasonló érzéseitek voltak...

Soraimat sok szeretettel és elismeréssel zárom, ismert fogalmakkal:

**JÓ MULATSÁG, FÉRFIMUNKA VOLT!
JÓ MUNKÁT, JÓ MUNKÁT,
JÓ ÉJSZAKÁT!**

UI. 5 és fél évig pihenhetek újabb fesztivál szervezéséig!

Makovinyi Tibor (tanár):

En már 19 éve járok Dél-Amerikába és azóta van kötődésem az ottani együttesekhez és emberekhez. A szokásos módon indultam neki a fesztiválnak és a szimpóziumnak. Majd azon az estén, amikor minden együttes megérkezett a Hungáriába és kezdetét vette egy spontán tánc ház, megváltozott bennem minden. Néztam a gyerekeket - gyerekeket? dehogy, felnőtt embereket! - és rájöttem, hogy a táncoló fiatalokat, felnőtteket milyen régóta is ismerem.

Nekem Dél-Amerikában ők a CSALÁDOM. A szemem láttára nőttek fel és értek felnőtté. Hihetetlen érzés volt. Most is az. Azzal büszkélkedhetem, hogy nekem van a legnagyobb családom.

A fesztivál jól sikerült. Igaz, az előadások előtti találkozó időpontjai nem nagyon voltak eltalálva. Sokat kellett várni a buszok indulásáig, ami nem nagyon szerencsés... Az előadásra való felkészülés és időbeosztás nagyon megkönnyítette az együttesek dolgát. A színházban tkp. minden tökéletes volt. Az 1. előadáson ugyan túl hosszúra sikeredett a konferálás, de ezt a 2. előadásra már sikerült teljesen megoldani.

A szimpózium nagyon jól sikerült. Nagyon jó környezetben lakhattunk, próbálhattunk, szórakozhattunk. Az ellátás tökéletes volt. Panasza nem lehet semmire. A célt, amit kitűzték a szervezők, hogy együtt érezzük jól magunkat és közösséggé kovacsolódjon a társaság - tökéletesen sikerült. Mindenki megtalálta a magának megfelelő szórakozást. Minden este tánc ház volt, és nem kényszerből. Mindenki ezt akarta. A Dúvó zenekar nagyban hozzájárult ehhez, mert szenzációsan szolgálták ki az igényeket. Szívesen tanítottak és muzsikáltak.

Jó volt látni, hogy ezek a fiatal vezetők mennyire együtt gondolkodnak és megtalálták a közös célt. Sokat változott a táncról való gondolkodás. Mit jelent az, ha valaki táncol: közösséghez, egymáshoz való tartozást. És ez határok nélküli dolog! Ezt volt jó látni. Sokat beszélgettünk ilyen dolgokról régebben és folyamatosan 19 évig. Örülök, hogy ilyen tanítványaim vannak: nagyra becsülöm a munkátokat és nagyon tisztellek benneteket azért, amit felvállaltatok! Remélem, sikeresen továbbítják majd a fiataloknak ezt az érzést. Ehhez kívánok minden családtagomnak, barátomnak sok erőt, kitartást, egészséget, szeretetet.

Az 1913 Vágyi tutajút 100 éves jubileumának előkészítő túrája:

TUTAJTÚRA 2012

Lezajlott Magyarországon a „próbatutajozás”!
Augusztus 12-17

Míg az ember nem értesül hivatalosan egy eseményről, annak fontosságáról sem vesz teljes tudomást. Nemrég, a kanyargó magyar Tiszán próbaképpen óriási cserkészélmény vált valóvá!

Demes Sanyi ötlete, kezdeményezése folytán és szakvezénylete alatt egy vidám, kíváncsi és vegyes cserkészcsoporthoz próbálta a tutajépítést, a folyón való haladást, az együttélést, a megosztott élmény különlegességeit. A következő szövegben a résztvevők szavaival számolok be. (Zólyomi Kati)

„Hihetetlen élmény volt, remekül sikerült. 15 cserkész vett rajta részt Argentínából, Felvidékről, Magyarországról és Németországból.

Jándon másfél nap alatt felépítettük a tutajt, majd egészen Tuzsérig ereszkedtünk lefelé a Tiszán.

Egy ilyen járművel naponta átlagosan 25 kilométert lehet megtenni, feltéve, hogy evezünk is. A tutaj egész jól kormányozható egy hosszú evezővel a tatról, a kapitány állásából. A folyó sodrására hagyatkozva 2,3 km/h, evezve akár 5 km/h sebességet tudunk elérni. A legénységet három, egyenként négyfős őrbe osztottuk:

1. A „bal” evezős őr
2. A „jobb” evezős őr
3. A „napos” őr

Meglepő módon - az evezősök eveztek, a naposok pedig kiszolgálták a legénységet... Süteményt, gyümölcsöt, limonádét kínáltak, és kifogástalanul gondoskodtak az éleletről, megfőzték az ebédet, vacsorát, stb. A beszerzést egy szárazföldi kísérőjárművel intézte Nusi (köszönjük neki és kedves családjának).

Emellett különféle tisztségeket is be kellett töltenünk. Így volt biztonsági-, elsősegély-, beszerzési-, program-, zászló-, térkép-, fedélzet-, média-, napló-, kézműves-, horgony-, kenu- és ivóvíz-felelős. Utunk során a tutajon főztünk, játszottunk, aludtunk. Többször találkoztunk túrázó kenusokkal is, mindannyiuk figyelmét nagyon felkeltette a tutajunk!

*

Demes Sanyi a közepén, kalappal

Itt ismertetjük a résztvevők nevét, cserkészcsapatuk számával:

Barna János (Hu-14), Bognár Gellért (Hu-387), Bürger Vera (Hu-1999), Demes Sanyi (Arg-18), Győry Kati (D-67), Keve Tibor, Lauber Dávid (D-76), Lauber Paloma (D-67), Lengyel Zoltán (Sk-35), Mórítz Miklós (Hu-387), Sefcsik Maris (Hu-1026), Szabó István atya (Hu-118), Szöllősy Vágó János (Hu-96), Szőnyi Zsófi (Hu-442), Vida Kriszta (Hu-1026).

Köszönjük mindenkinek a siker érdekében nyújtott segítségét: KMCSSZ, Koncz Zoltán (Jánd polgármestere), Lomniczy Máttyás, a Vízi rendészet - Vásárosnaményi

Rendőrség, MCSSZ, Mérő Lizi, Solymosi Balázs, Szabó István atya, Szemerédi Tibor

... és sok másnak is.

Ennek a túrának a célja a jövő évi JUBILEUMI tutajtura előkészítése volt!
Addig is: Jó Munkát!

A szervezők”

(* Forrás: A tutajtura hivatalos FB oldala. Képanyag köszönet Kondor Dávid

*

Ezzel a verssel zárjuk ezt a krónikát:

Juhász Gyula:

TISZAI CSÖND

Hálót fon az est, a nagy, barna pók,
nem mozdulnak a tiszai hajók.

Egyiken távol harmonika szól,
tücsök felel rá csöndben valahol.

Az égi rónán ballag már a hold:
ezüstösek a tiszai hajók.

Tüzeket raknak az égi tanyák,
hallgatják halkán a harmonikát.

Magam a parton egymagam vagyok,
tiszai hajók, néma társatok!

Ma nem üzennek hívó távolok,
ma kikötöttünk itthon, álmodók!

FIGYELEM! SÜRGŐS!

Regisztrálás ideje október 15 –
Beküldési határidő október 22!

www.balassi-intezet.hu - www.kmcssz.org

Sok sikeres Balassi diákunk jött Magyarországról vissza haza, Argentínába - a kolónia számára is nagy előny, ha fiataljaink jól beszélnek a magyart, és így részt tudnak venni a koloniális életen kívül a nemzetközi cserkészélményekben is!

Szerencsénkre a Balassi Intézet újból kibocsátotta a **déli féltekére szóló pályázatot**, így a mi gyerekeink is hozzájuthatnak ehhez a kitűnő lehetőséghez! Használjuk ki! (kivonat közlés): ▶▶▶

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS MAGYAR NYELVI és MAGYARSÁGISMERETI KÉPZÉSRE

A Balassi Intézet pályázatot hirdet a kulturális és nyelvi azonosságtudat megőrzésének és erősítésének érdekében a **2013-as tanévi ösztöndíjra, a (nyugati) diaszpórában élő magyar származású személyek számára MAGYAR NYELVI és MAGYARSÁGISMERETI KÉPZÉSRE.**

A magyar nyelvi és magyarságismereti állami ösztöndíj célja: a nyugati diaszpórában élő magyar származású (**külföldi állampolgárságú!**) fiatalok magyar nyelvtudásának és magyarságismeretének fejlesztése. A kétszemeszteres magyarországi tanulmányokra a Balassi Intézetben kerül sor.

A pályázat **18. életévét betöltött**, elsősorban egyetemista korú, **magyar származású** fiatalok számára kerül kiírásra. A pályázatnál elbírálásra kerül a társadalmi körökben folytatott közösségi munka, egyetemi ajánlás, valamint a magyar kultúrával, művészettel vagy más területtel kapcsolatos tevékenység.

A képzés időtartama **9 hónap (2013. február-június, 2013. szeptember-december).**

Az ösztöndíj tartalma:

- ingyenes képzés
- 21 000 Ft/hó ösztöndíj
- kollégiumi elhelyezés (2-3 ágyas szobákban)
- diákigazolvány (kedvezményekre jogosít)

FIGYELEM! Az ösztöndíj nem tartalmazza az egészségbiztosítás költségeit.

A tervezett ösztöndíjas keretszám: **10 fő**

A pályázat beküldési (postai beérkezési) határideje: **2012. október 26.**

MiniHUFÍ

- Ingyen könyvek fogadnak a Hungária bejáratánál! Feltételezhetően duplapéldányok. Egy asztalka, a lépcsőház alján... és válogatni lehet! Az elmúlt hetek alatt nem egy olyan könyvre bukkantam, ami hiányzott a polcaimról! Boldogan vittem Krúdyt, Némethet, Feketét, Vörösmartyt, izgalmasan érdekes esszesorozatot (1900-1941), Illyést, Jókait és Mórát, mégpedig olyan köteteket, amelyeket még nem olvastam! A HUFÍ igen örül a HKK ötletének! (A HKK az ötletet a ZIK-től „lopta”! Szerk.)

Cserkészszabál 2012
november 10.-én, 20.30 órakor
a Hungária Nagytermében

nov.1-ig
Belépőjegy \$25.-
Belépőjegy+vacsora \$95.-

Furlong-Fox (Sebess Zsuzsi)
C.Pellegrini 1023 Piso 12, CABA
Tel.: 4108-3220 / 4108-3221
Hungária Egyesület (Omar)
Pje. Juncal 4250 Olivos - Tel.:4799-8437

4790-2245 o 15-6232-4361
(Retezár Mónika)

A pályázatokról szóló döntés meghozatalának határideje: 2012. november 9, amelyet követően a Balassi Intézet 3 napon belül értesítést küld a pályázat eredményéről.

A pályázathoz csatolandó mellékletek és igazolások:

- kitöltött pályázati adatlap - csak számítógéppel kitöltött lapot fogadunk el!
- kb. 300 szavas fogalmazás a magyarországi tanulmányok céljáról és a megszerzendő ismeretek otthoni hasznosításáról,
- kézzel írott önéletrajz,
- az útlevelel másolata,
- tanulmányokat igazoló dokumentumok másolata,
- társadalmi szervezet (cserkészlet, iskola, alapítvány, egyház, stb.) vagy elismert személyiség ajánlása,
- igazolás a befizetett 600 USD előlegről.

A pályázónak **2012. október 19-ig** regisztrálnia kell magát a Balassi Intézet ügyfélkapu rendszerében a <http://sao.bbi.hu/login/registration> weboldalon.

A pályázót érintő költségek:

- az utazás költségei,
- az étkezés költségei,
- az egészségbiztosítás költségei,
- nyelvvizsgadíj
- diákberlet (tömegközlekedési eszközökön való utazáshoz),
- javasolt költőpénz az étkezés, diákberlet és személyes költségek fedezésére: kb. 250 USD / hó
- tanulmányi vízum beszerzése az illetékes magyar külképviseleten,
- egy belföldi (40.000 Ft) és egy erdélyi kirándulás (80.000 Ft) költsége, 2000 Ft az intézeti belépőkártyára és az esetleges kollégiumi rongálásokra, valamint 1.960 Ft a diákigazolványra. Sikertelen pályázat esetén a kirándulás díját a KMCSSZ visszafizeti a pályázó részére.

Kérjük, hogy a pályázatokat az alábbi címre, határidőre, 1 példányban küldjék el. Egyúttal kérjük a teljes pályázati anyag másolatát a jn2@nyu.edu címre szkenelve megküldeni.

Dr. Judit Kesserű Nemethy (Teleki Pál Alapítvány)
1 Washington Square Vlg. Apt. 3L
New York, NY 10012, USA

A pályázati kiírás és a pályázati adatlap letölthető a Balassi Intézet (www.balassi-intezet.hu) és a Külföldi Magyar Cserkészszövetség (www.kmcssz.org) honlapjáról. KMCSSZ

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Diszkréció...

Múlt szombaton részt vettünk a tanári továbbképző tanfolyamon, amit a Zrínyi Ifjúsági Körben Benedekné Micsinay Mária szervez minden hónapban olyanok számára, akik csiszolni szeretnék anyanyelvüket vidám és szórakoztató módon. Bevallom, nagyon sokat neveltünk. Nagyon ajánlom, hogy aki el tud jönni, csak jöjjön! Szórakozunk, szót ragozunk, versenyzünk, új szavakat, új szabályokat tanulunk, **egyszóval**: élvezzük az életet - magyarul! (ezt is csak a magyarban lehet: „egyszóval”, de négy szóval elmagyarázni; t.i. egyszóval annyit jelent, hogy „röviden”, nem pedig „egy szóval”! Hiába, a magyar nyelv **unikum**.) Ha érdekel, gyere el te is! A következő kiképzés szeptember 29-én lesz 13.15-kor, a Szent László Iskolában.

Visszatérve a tárgyra: színimákról beszéltünk, rokonértelmű szavakról. Milyen szavakkal tudnád kifejezni azt, hogy **diszkrét**? Mi jut eszedbe? Figyelj csak!

tapintatos, titoktartó, megbízható, tartózkodó, bizalmas.

Legszébb ezek közül a titoktartó szó. Más nyelv nem fejezi ki ilyen szépen, hogy titkot tart. Néma, mint a sír. Mít írt **Karinthy Frigyes** (1887-1938) ezzel kapcsolatban? Lássuk csak:

Fő a diszkréció

- Appardon... szabad?
- Kérem, parancsoljon... nincs elfoglalva...
- Köszönöm...
- Kérem.
- Appardon... szabad ezt az újságot?
- Tessék.
- Ööö... tetszik tudni, azért mondom, az apróhirdetések miatt...
- Kérem, tessék.
- Nagyon kedves... De itt léghuzam van.
- Igen... Csakhogy nagyon tele van a kávéház. Nincs más hely.
- Nekem, őszintén szólva, nagyon mindegy... Itt is jól érzem magam. Fő, hogy az apróhirdetéseket elolvashassam...
- Eee... igen. (olvas).
- Az ember bejön a kávéházba, leül és olvas, nem igaz? Én egyedül érzem magam a legjobban... engem ne zavarjon senki, én se zavarok senkit. De Pesten nem tudnak az emberek diszkrétek lenni... Pesten mindenki személyeskedik, leül az ember mellé, elmeséli az élete történetét, mintha az valakit érdekelne... nem igaz?
- De bizony, kérem, igaz.
- Na, ugye? Másképp van ez, kérem, külföldön. Londonban két év előtt, márciusban voltam, tetszik tudni, kataszteri hivatalnok vagyok, ki voltam küldve a banktól, mondom az anyósomnak, kicsit süket szegény, na, mondok, jól van. Hát mondom, Londonban az emberek tudják, mi a személyes diszkréció. Mert ugye, kérem, mit érdekel engem egy másik embernek a baja? Például mit érdeklí az, hogy én miért böngészem az apróhirdetéseket?
- Hehe... bizony, mit érdekel.
- Na látja, ugye, azért mondom. Nem szabad tolnakodni az embernek a személyes dolgaival. Hát én nézem az apróhirdetést... Ön itt mellettem ül és néz... és passz. Diszkréció. Ez kérem, a diszkréció. Önt esetleg érdekli, hogy én miért nézem az apróhirdetéseket. De ön ezt nem kérdezi, és én nem mondom meg, mert ez esetleg nekem egy személyes ügyem, amiben nekem nagyon diszkrétül kell eljárni, mert tessék elhinni, például a nők csak a diszkrét embereket szeretik. Például vegyük ezt. Miért van nekem olyan nagy sikerem a nők körül? Na. Hát mert a nők tudják, hogy diszkrét ember vagyok, és ez a nőknek, tessék elhinni, a legfőbb. Hogy ők nyugodtak lehessenek, hogy én nem fecsegek el a dolgot a barátaimnak, nem adom tovább, nem csinálók pletykát - mert tessék elhinni, a hírvükre nagyon vigyáznak a nők. Most például, tessék ezt venni, hogy példát mondjak. Itt van például egy nőm, egy nagyszerű, fess, molett, barna úrinő, de nem ez a fontos. Hanem, kérem, mi a fontos? Ugyebár, a diszkréció a fontos? Namármost. Ez az én nőm egy férjes nő, akivel mi találkahelyeken szoktunk összejönni. Mármostan, ha én ennek a nőnek leveleket

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítók:

Espinosané Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa Zavarce José Vicente st.

Kedves Olvasók!

Hát mit ne mondjak, nagyon felgyorsult velünk a világ! Nacho elkezdte az óvodát. Te Jó ég! José ezerrel dolgozik, én meg új részlegben kezdtem el dolgozni. Ez az év ezerrel indított, mindannyiunkkal! Kevés időnk van, kevés az idő az íráshoz is, pedig szeretem, és annyi mindent szeretnék megosztani veletek...

Kicsit a magyar érzésről írnék, vagyis milyen jó volt magyarnak lenni az **idei olimpián**. Tudom, hogy már eltelt az idő, nem is különböző sportolókról, érmekről szeretnék írni, hanem a pozitív, hazafias érzésről, amivel ők megajándékoztak.

Az olimpia alatt, az általában (sajnos) nemzetiségüket szégyenlő magyarok is buszkén, magason hordták a fejüket. Magyar zászlók is megjelentek, és ez nem jelentette azt, hogy hordozója ultranacionalista. Jó, nagyon jó volt látni, ahogy szinte mindenki büszke arra, hogy magyar! Élveztem, élveztük, nem egyszer beszéltek meg esténként Joséval, hogy mindig ilyen olimpiai lelkület kéne, annyira jó volt. Egy ilyen kicsi ország annyi érmet nyert, a sportolók kevés támogatással is kiemelkedő teljesítményt értek el! Köszönjük nekik nemcsak magát az érmeiket, hanem az önbizalmat, amivel megajándékozták az embereket.

*

Ha már a magyar érzésről írok, hadd meséljek egy kicsit az idei **Mesterségek Ünnepéről** (26. Mesterségek Ünnepe - 2012. augusztus 17-20, Budavári Palota. A témakör: régi és ritka mesterségek). Teltház volt. Az idén is két nap mentünk ki, nagyon élveztük. Élveztek a prog-

ramokat, a zenét, a táncokat: sok hagyományörző néptáncgyűttes lép fel minden évben. Persze a gyönyörű kézműves tárgyakat is megcsodáltuk. Egy-kettőt mindig haza is viszünk. El kell mondjam, hogy José már nem hisz nekem, amikor (mint minden évben) azt mondom, hogy most tényleg nem veszek semmit: ő (biztos, ami biztos) viszi a hátizsákot. Eddig soha sem tértünk haza üres zsákkal...

Egyszerűen imádjuk ezt az ünnepet, a hangulatát, az évről-évre visszatérő mestereket épp úgy, mint az újdonságokat. A finomságokat, a sört, a barátokat, akikkel óhatatlanul, csak úgy véletlenül találkozunk.

Újdonság volt, hogy idén díjazták a népviseletben érkezőket. Lefotózták őket, és versenybe léptek a legszebbek, ill. a legkreatívabbak. Persze Nachoról is készült kép!

Minket ilyenkor önt el a büszkeség, amikor látjuk, milyen gazdag a kultúránk. Mennyire változatos a népművészetünk, milyen ügyesek a mestereink. Ők is, a néptáncosok, a fazekasok, a szövők, a fonók, a faragók, az ötvösök, a cipészek, kemence és kályhaépítők, mind-mind magyarságunk olimpikonjai, ők éltetik tovább a magyar hagyományt. Büszkéek lehetünk rájuk, köszönjük nekik a csendes munkát, az odaadást, a szeretetet, amivel mesterségüket űzik.

Teri

A KÖRS VACSORÁJA

Augusztus 31-én Lajtaváryék otthonában, az olivosi Amador utcán zeng a cserkészszöveg egyik alapelve: **Barátkozz és neved, mert ez épít és gyógyít!**

Collía Alex cst., Haller Ines st., Lomniczy Mátyás cst., Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. és szerző

írok, mint más fiatal emberek teszik, ugyebár, mit tesz az ő marha férje? Az ő marha férje, ugyebár, felbontja a levelet, és minden kiderül. Azért vagyok én egy okos és diszkrét ember. Az én leveleimet nem látja maga ottan, náluk. Engem maga nem lát oda elmenni, felmászkalni, bemutatkozni családnak, mint más fiatal emberek teszik. Engem marha férj nem is ismer. Én megírom szépen az apróhirdetést, itt a Pé Hába; a nő elolvassa, tudja, hogy mikor kell nekünk találkozni. Na. A dolog, ugyebár, milyen egyszerű és milyen nagyszerű. Mondjuk, holnap akarok találkozni. Erre írom: „Pupu. Holnap délután, szokott helyen.” Pupu. Ugye, milyen egyszerű? Ki sejtí, hogy mit jelent az, Pupu? Pupu. Egyszerűen Pupu. És így: szokott helyen. Naná, majd kiírom, Bábergold Antalné, Bajza utca három. A dolog egyszerű. A nő elolvassa, és rendben van. Nincs levél, nincs gyanakvás, nincs skandalum, nincs mászkálás kapuk előtt, nincs baj. És mindez miért? Mert tudok diszkrét és ügyes lenni, és nem jár el a pofám, és nem mászkálok el lakásokba, és nem megyek veszélyes helyekre, és nem ismerkedem családdal, és nem beszélek a barátaimnak, és tudok hallgatni. Ezért van sikerem a nőnél, ezért szeret a nő, és ölel és csókol és harap, a bestia... Hát nincs igazam?...

- Hehehe... De igen...
- Na, ugye... De most szaladok... háromra ott kell lennem... Na, örülök, hogy mulattathattam... (kezét nyújtja). Frász Ödön vagyok különben...
- Heh he... örültem... Bábergold Antal vagyok...

Ami az íróasztalon maradt:

„A legtöbb ember nem az igazságot keresi, csak a maga igazát.”
(Karinthy Frigyes. Magyar író, költő és műfordító)

A körzeti vezetői örs nyolc tagjából ez egyszer öten jelentünk meg, de a hiányzó háromnak lelke azért mégis velünk tartott! Mert emlegettük őket, hiányoltuk az ő kacagásukat is. Tudnia kell az Olvasónak, hogy minden KÖRS-gyűlés, még a legkomolyabb munka-összejövele is, dézsaszám nevetéssel jár!

Lehet, hogy ez a megmaradásunk egyik titka? Könnyen elképzelhető, hiszen a humor az élet egyik nagy orvossága! Ez alkalommal (először) nem programtervezésre vagy csapataink munkálkodása megfontolására összpontosítottunk, hanem azért jöttünk össze, hogy „együtt legyünk”! Ilyenkor (is) életeinkről mesélünk egymásnak, vagyis családjainkról, gyermekeinkről, munkánkról, aggodalmainkról.

Zsuzsi háziasszony nagyon finom húsos palacsintával lepelt meg minket, de sokminden más csipegetni valót is tettünk mellé az asztalra, és boroztunk-söröztünk, élveztük egymást hajnalig. Teljesen felfrissített hangulatban kerekedtünk haza. Valószínűleg mind az öten azzal a gondolattal adtuk át magunkat az alvásnak, hogy megháláltuk cserkészéletünket, de azt is, hogy ilyen baráti kapcsolatot voltunk képesek felépíteni és megtartani magunknak!

Csoportunk hetedik életévét járja! Záró „vallomásként” megcsúgom, hogy azért - elkerülhetetlenül! - beszélünk a nemrég lezajlott néptánc találkozóról, de a közeledő cserkészbárról is, a jövő nyári vk-táborokról, a Tiszán való tutajozásról... **Zólyomi Kati cst.**

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímkünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórakban.